

عنوان مقاله:

آسیب شناسی اجتماعی و کالبدی بافت های فرسوده شهری مطالعه موردی: کرمان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امیرمهمی مهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، گروه شهرسازی.

حمیدرضا جودکی - استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر.

خلاصه مقاله:

روند توسعه شهر کرمان همواره گسترش و توسعه کالبدی و افزایش جمعیت آن را به دنبال داشته است، چنانکه بافت قدیم این شهر نیز از این تغییر و تحولات تاثیر پذیرفته است. همچنین بافت قدیم شهر کرمان به دلیل فرسودگی بافت، در مقایسه با سایر نواحی شهر آسیب پذیرتر بوده است و گروه های اجتماعی ساکن در آن، در مواجهه با فقدان برنامه های راهبردی متوازن و یکپارچه، کمبود خدمات و امکانات، معابر کم عرض و سایر مسایل و مشکلات می باشند. هدف این پژوهش، شناسایی آسیب های اجتماعی و کالبدی ناشی از فرسودگی بافت قدیم شهر کرمان و ارزیابی تاثیرات متقابل این عوامل در روند فرسودگی بافت شهری، به منظور برنامه ریزی در راستای بهبود و ارتقاء مؤلفه های کیفیت زندگی در بافت فرسوده شهر میباشد. روش انجام پژوهش توصیفی-تحلیلی است. جمع آوری اطلاعات به روش برداشت میدانی، مشاهده، منابع مکتوب می باشد. این پژوهش علاوه بر آسیب شناسی موارد فوق، به دنبال آن است که با مقایسه تطبیقی مشکلات موجود به استخراج راه حلهای موثر در ارتقاء و بهبود کیفیت زندگی در بافتهای فرسوده شهری بپردازد. بر اساس نتایج به دست آمده، عوامل اجتماعی و کالبدی هر یک متاثر از مجموعه عواملی هستند که به صورت ناخواسته و غیر قابل کنترل اثرات منفی خود را بر روند فرسودگی و ناکارآمدی بافت سرعت میبخشد. بنابراین باید راهکارهای مناسب و کارشناسانه در راستای تحقق خواسته ها و اولویت های موجود برای رفع مسائل و مشکلات بافت فرسوده شهری فراهم آورده شود تا بتوان به بهبود کیفیت زندگی ساکنین این بافتهای شهری دست یافت.

کلمات کلیدی:

بافت شهری، بافت قدیم، فرسودگی، آسیب شناسی اجتماعی و کالبدی، کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360877>

